

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
гр. София, 23.07.2019г.

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, II - ри състав, в закрито заседание на двадесет и трети юли през две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛИНА ВЪЛЕВА
ЧЛЕНОВЕ: 1. ЕМИЛИЯ ПЕТКОВА
2. ДИМЧО ГЕОРГИЕВ

като разгледа докладваното от съдия Вълева въззивно наказателно частно дело номер 359 по описа за 2019 година за да се произнесе, съобрази:

Производството е на основание чл. 402, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 72, ал. 1 от НПК.

Предмет на въззивна проверка е определение от 26.06.2019г., постановено по ч.н.д. №971/2019г. по описа на СНС, 20-ти състав, с което е оставена без разглеждане молбата на обвиняемия Г.П.Х. за отмяна на наложената обезпечителна мярка – възбрана на недвижими имоти, като процесуално недопустима.

Въззивният контрол е предизвикан от обв. Г.П.Х., с частна жалба, подадена от неговия защитник – адв. А.Б.. В частната жалба са изложени пространни съображения за незаконосъобразност на извода на СНС за липса на активна процесуална легитимация. Поддържа се, че в оспореното определение неправилно е прието, че обв. Х. няма качеството на заинтересована страна по смисъла на чл. 402, ал. 1 от ГПК. Иска се отмяна на определението и евентуално, с оглед охранявания обезпечителен интерес на Държавата, да се прецени дали да се наложи обезпечителна мярка „възбрана“ само върху притежаваните от обв. Х. ид. части от два поземлени земеделски имота в с. С..

Съдът, след като обсъди доводите, изтъкнати в частната жалба и се запозна с материалите по делото намира за установено следното:

Частната жалба е допустима, понеже с нея се обжалва определение, от кръга на тези, за които изрично е предвидена въззивна проверка и изхожда от лице, което има право на жалба. Разгледана по същество същата е основателна.

Частният жалбоподател в настоящото производство е конституиран като обвиняем по досъдебното производство, по силата на постановление от 18.01.2019г., предявено му на 31.01.2019г., с което е привлечен за престъплението по чл. 203, ал. 1, вр. чл. 201, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК,

С определение от 11.03.2019г., по молба на СП и на осн. чл. 72, ал. 1

от НПК, първостепенният съд е допуснал обезпечение на наказанието „глоба“, предвидено за разследваното престъпление, чрез налагане на заповед за налагане на възбрана върху банкови сметки и лек автомобил на обв. Х., както и чрез налагане на възбрана върху 16 недвижими имота.

Обвиняемият Х. е узнал за определението през месец април 2019г. и не го е атакувал.

С молба от 28.05.2019г., легитимирайки се като лице, срещу което е издадена обезпечителна заповед за налагане на обезпечителна мярка „възбрана“ върху 16 недвижими имота, обв. Х. е поискал на основание чл. 402, ал. 1 от ГПК да бъде редуцирана обезпечителната мярка до притежаваните от него ид. части от два от общо 16 недвижими имоти, служещи за обезпечение.

СНС е отказал да разгледа молбата и я е оставил без разглеждане, с мотив, че обв. Х. не е активно легитимиран да иска отмяна по реда на чл. 402, ал. 1 от ГПК, защото, както сам твърдял, не е собственик на възбранените имоти. Според първостепенният съд заинтересовани лица по смисъла на споменатата разпоредба са единствено собствениците на имотите, върху които е наложено обезпечение.

Този извод не е съобразен с принципите на гражданския и наказателния процес и с нормата на чл. 402, ал. 1 от ГПК. Последната предоставя право да искат отмяна на обезпечението на „заинтересованата страна“, като това понятие обхваща не само третите лица, чиято правна сфера е била противоправно ограничена от допуснатото обезпечение, но и страните по висящия обезпечителен процес. Нещо повече, до постановяване на Тълкувателно решение №6/2013г., ВКС е отричал възможността за инициране на процедура по чл. 402 от ГПК на трети лица, чужди на обезпечителното производство, независимо от обстоятелството, че техни имоти са били предмет на допуснато обезпечение. В този смисъл са Определение № 126/10.03.2009г. по ч.т.д. №56/2009г. I т.о. на ТК, Определение № 210/29.03.2012г. по ч.т.д. №132/2012г. I т.о. на ТК, Определение № 973/30.10.2012г. по т.д. №761/2012г. II т.о. на ТК, Определение № 648/28.11.2011г. по ч.гр.д. №577/2011г. III т.о. на ТК. Във всички тях е прието, че заинтересована страна по смисъла на чл. 402, ал. 1 от ГПК е ответната страна в обезпечителното производство. Съобразно т. 6 от Тълкувателно решение №6/2013г. на ОСГТК на ВКС действителният собственик на имот, погрешно посочен като собственост на ответника по обезпечението е легитимиран да обжалва налагането на обезпечителна мярка „възбрана“ или да иска отмяната ѝ. С тези права разполага и ответника по обезпечението, каквато фигура има обв. Х..

Предвид горното съдът счита, че молбата по чл. 402, ал. 1 от ГПК, която между впрочем и прокурора, молител по обезпечителното производство е счел за основателна, следва да бъде разгледана от

първоинстанционния съд.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 402, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 72, ал. 1 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ определение от 26.06.2019г., постановено по ч.н.д. №971/2019г. по описа на СНС, 20-ти състав, с което е оставена без разглеждане молбата на обвиняемия Г.П.Х. за отмяна на наложената обезпечителна мярка – възбрана на недвижими имоти.

ВРЪЩА делото на същия съдебен състав за разглеждане на молбата по същество.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.